

TRIBUNAL SUPERIOR DE JUSTÍCIA
Sala Civil

TSJC.- 0000403/2015
ORIGEN: 6100662/2009 - 00
NIG: 5300542120140000016

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 19 de juliol del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i els Magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. E.P.A. va interposar, en data 17-12-2009, demanda envers la mercantil N., S.A. i l'asseguradora X., en virtut de la qual demanava la condemna solidària dels defenents a l'abonament de la quantitat de 78.867,20 euros, majorada per la que resulti del període probatori i que es valorin les quantitats per ITT encara no meritades, les seqüeles existents i les futures, així com les despeses i perjudicis que s'acreditin en un futur, amb més els interessos legals des de la contesta i les costes processals.

La representació processal dels defenents va oposar-se a la demanda, per escrit de data 21-01-2010, i de forma prèvia va articular excepció de manca de legitimació passiva de N., S.A. i es va oposar quant al fons, tot sol·licitant la desestimació de la demanda amb imposició a la part agent de les costes processals.

II.- L'Hble. Tribunal de Batlles va dictar sentència, de data 23-07-2015, amb la següent part decisòria: "**Primer.-** Estimar l'excepció peremptòria de manca de legitimació passiva de la societat N., SA, plantejada per la representació processal d'aquesta darrera, mitjançant l'escrit de contesta a la demanda de data 21 de gener del 2010, havent d'absoldre la societat N., SA i la companyia X. de les pretensions que contra elles es dirigien.

Segon.- Fer imposició a la part agent de les costes judicials ocasionades a les parts codefenents de resultes de la demanda formulada, inclosos els honoraris d'advocat i de procuradora, a acreditar en període d'execució de sentència."

III.- La part agent va interposar recurs contra la sentència d'instància i, en data de registre 4-12-2015, va articular llur escrit de conclusions, en virtut del qual i en mèrits dels arguments exposats, demana la revocació de la sentència dictada.

La part defenent va presentar escrit de contesta a les conclusions en data 29-04-2016. A l'esmentat escrit, la part recorreguda, en atenció als arguments exposats en el seu escrit, demana la confirmació de la sentència dictada a la instància, amb imposició de les costes processals.

IV.- Per Aute d'aquesta Sala de data 7-06-2016 es va admetre, com a diligència per a millor proveir, el document núm. 1 acompanyat a l'escrit de conclusions de la part recurrent.

Per escrit, de data 14-06-2016, la part recorreguda es va oposar a l'admissió de la referida prova i va sol·licitar de la Sala que es reconsiderés la seva decisió.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- Els motius o greuges en els quals la part agent fonamenta el seu recurs són els que segueixen. En primer terme, assenyala que ja va afirmar en els escrits d'al·legacions que el forfet expedit per N. conté tots els elements per a associar-li la responsabilitat del sinistre. Indica que el títol exposa que està expedit en virtut d'un mandat, però aquest no ha estat explicitat ni provat ni tampoc els seus límits. Afegeix que el forfet exposa la marca Y. i és notori que pertany a N. L'exoneració de la societat de determinades responsabilitats (esquí fora de pista) ja comporta tàcitament l'assumpció d'altres (la pràctica de l'esquí en condicions normals).

En segon terme, sosté que l'excepció de manca de legitimació passiva només ha estat articulada per N. i no per l'asseguradora, contra la que s'ostenta acció directa.

En tercer terme, sustenta que la doctrina de la STSJA 168/2009 sí esdevé aplicable ja que N. està participada al 50% per E. i S., de forma que és òbvia la confusió ja que els mandataris són titulars reals de les accions de N., alhora que aquesta és la titular de la marca Y. D'acord amb aquests extrems, considera que la teoria de l'aparença resulta aplicable al cas, subsidiàriament pel cas que s'entengui que la seva responsabilitat no deriva del forfet. Com que N. actua en representació de les referides societats, per a protegir l'aparença i la bona fe de tercers, s'ha de desestimar l'excepció, atès que no es pot defraudar la confiança de l'usuari creada en base al forfet.

I, en darrer terme, encara que ho exposa en el seu escrit de conclusions al principi, considera que la confusió provocada per la intervenció de N. ja justifica la no imposició de les costes processals.

II.- El primer motiu o greuge que convé analitzar és el relatiu al fet que assenyala el recurrent que l'excepció de manca de legitimació passiva només l'ha formulat N. i no la mercantil asseguradora, de manera que existeix acció directa contra l'asseguradora.

Aquest motiu no pot prosperar per les raons següents. En primer lloc, perquè de la contesta a la demanda s'observa que aquesta es formula per la procuradora en nom de dos defenents: N. i X. I en el cos de l'escrit (foli 83) refereix que l'asseguradora respondria solidàriament amb N. en l'eventual hipòtesi d'una condemna d'aquesta, i de la lectura s'observa que l'excepció de manca de legitimació passiva s'exercita perquè N. no pot ésser responsable de l'accident, però també la formula l'asseguradora, atès que la seva representació i postulació és única. I, en segon lloc, per quant si N. no resulta condemnada, degut al triomf de l'excepció de manca de legitimació passiva, l'asseguradora no ha de respondre ni pot ésser condemnada, atès que el pressupòsit de la seva condemna, per molt que existeixi l'acció directa, és la responsabilitat de N. per l'accident produït i aquest és l'extrem negat pel jutjador d'instància.

III.- El segon motiu de greuge considera que la responsabilitat de N. es deriva del propi títol o forfet. Abans d'examinar el present motiu cal advertir que, per tal de donar compliment al dret a la jurisdicció (art. 10 CA) en la seva vessant del dret a la igualtat d'armes processals, contradicció i defensa, no es poden examinar les al·legacions, introduïdes ex novo en aquesta alçada, relatives a la prova o als límits del contracte de mandat.

Si s'analitza el títol de forfet, no es pot convenir amb la part recurrent que del mateix es desprengui la responsabilitat de la mercantil N. En efecte, de la lectura del títol resten clars tres extrems:

- a) N. actua com a mandatària de les empreses E. i S., que són les titulars de les instal·lacions mecàniques. Aquest aspecte coincideix amb l'objecte social de N. que és la representació de les societats gestores d'estacions d'esquí i l'execució dels mandats que rebí d'aquestes, així com la creació, promoció i comercialització de paquets turístics i serveis d'assessorament i assistència en el camp de l'organització i la gestió del transport per cable.
- b) Indica que el forfet confereix al seu adquirent el dret d'ús de les instal·lacions de E. i S.
- c) N., E. i S. no responen dels dany i perjudicis derivats de l'esquí fora de pista.

Consegüentment, l'agent podia perfectament conèixer amb la lectura del forfet que N. era la mandatària de les titulars de les instal·lacions mecàniques i dels dominis esquiables, així com el fet que sigui titular de la marca Y. no la converteix en responsable de les deficiències de les instal·lacions mecàniques o del domini esquiable, alhora que s'adequa amb el seu objecte social, consistent en la creació, promoció i comercialització de paquets turístics.

Per tant, també des d'aquesta òptica s'ha de mantenir el criteri d'instància, en virtut del qual l'exoneració de la responsabilitat derivada de l'esquí fora de pistes no pot convertir a N. en responsable d'una obligació de la que no és deutora, com seria posar les instal·lacions a la seva disposició i emprar la diligència necessària per a garantir la seguretat, sinó que de la prova practicada s'extreu que N. actuava com a mandatària que expedia els títols de transport i, per tant, obligava en consonància amb la regulació del mandat als mandants, tota vegada que no s'ha acreditat que actués fora dels límits del mandat exposat.

IV.- Pel que fa a la tesi de l'aparença i a l'aplicació al present cas de la doctrina establerta per aquest Tribunal a la STSJA 168/2009, pel fet que

N. està participada al 50% per E. i S., de forma que és òbvia la confusió ja que els mandataris són titulars reals de les accions de N., alhora que aquesta és la titular de la marca Y., convé exposar el que segueix.

En primer terme, la sentència de la Sala esmentada, determina la responsabilitat solidària quan es genera una confusió i interrelació per part de les mercantils front els tercers. Però en el cas que ens ocupa, no es pot convenir amb l'existència d'aquesta confusió perquè de la lectura del forfait no s'indueix a confusió a l'usuari de les instal·lacions, sinó que se l'adverteix que l'expedidor del forfait, actua com a mandatari de les dues societats mercantils titulars de les instal·lacions mecàniques, sense que el fet d'estar N. participada per aquelles societats o que sigui titular de la marca Y. pugui ocasionar aquesta confusió al consumidor, quan resta clar de la lectura del forfait quin són els titulars de les instal·lacions a les que dona accés el títol de transport.

Consegüentment amb aquestes consideracions, i amb el fet que la tesi de l'aparença articulada per la recurrent no es fonamenta en altres consideracions diverses a les ja exposades, procedeix també la desestimació del present motiu.

V.- I en darrer terme, la imposició de les costes processals no s'hauria d'efectuar degut a la confusió que es genera a l'usuari o consumidor, però aquest argument no pot ésser acollit no solament perquè com s'ha vist del títol o forfait ja es desprèn quines són les societats titulars de les instal·lacions, sinó perquè, a més, el recurrent compta amb assistència lletrada des de l'inici del procés i en la contesta es va articular aquesta excepció de manca de legitimació passiva i va decidir continuar amb el procediment envers N.

Per tant, s'ha de desestimar també aquest darrer motiu de recurs i assenyalar que la imposició de les costes processals d'instància s'ajusta al criteri del venciment objectiu, recollit al Codi 7,51,5.

VI.- La desestimació del recurs justifica la imposició de les costes processals a la part recurrent (Codi 7,51,5).

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs interposat per la representació processal del Sr. E.P.A. contra la sentència, de data 23-07-2015, dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles i confirmar íntegrament la seva part decisòria. Escau imposar a la part recurrent les costes processals d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-